

[Elsø-Merete Ross.]

forbedringer i de ejendomme, de bebor, men i mange tilfælde har de fået slemme overraskelser, når de så, hvor meget deres husleje steg, når moderniseringen var gennemført. Det må derfor for begge parter være af betydning at vide, hvad den kommende leje vil blive efter en modernisering. Når jeg udtrykkelig nævner begge parter interesse i at kende den kommende husleje, tænker jeg dermed ganske særlig på de lejere, der muligvis ikke vil være i stand til at betale den øgede husleje. Er vedkommende lejer ikke berettiget til boligsikring, kan det blive nødvendigt for ham at flytte. Da det ikke er let at finde en ny lejlighed, er det vigtigt gennem en rimelig opsigelsesfrist at give lejeren tid nok til at søge en ny lejlighed. Ligesom saneringsramte kan moderniseringsramte blive husvilde. Jeg vil derfor henstille, at det særlige boliganvisningsudvalg for saneringsramte udvides til også at omfatte de moderniseringsramte husvilde.

Mit parti finder, at ejerlejlighedsinstituttet er godt og rigtigt, når de ejendomme, der opdeles i ejerlejligheder, er af en rimelig standard eller kan sættes i forsvarlig stand. Men vi ønsker ikke en efter vor mening god og rigtig tanke bragt i miskredit ved det misbrug af ejerlejlighedsinstituttet, som vitterlig har fundet sted alt for mange steder. Det ønsker vi stoppet. Vi ser med glæde, at der nu opføres nye huse, der fra begyndelsen er indrettet til ejerlejligheder. Vi mener på den anden side, at mange ældre ejendomme, som man nu vil give hus ejeren tilladelse til at modernisere, lige så vel kan moderniseres gennem en opdeling i ejerlejligheder, så der kan indføres både fælles forbedringer og mere individuelle forbedringer efter den enkelte ejers eget behov. For at komme misbruget af ejerlejlighedsinstituttet til livs er vi indforstået med at sætte opførelsesåret 1930 og visse minimumskravs opfyldelse som betingelse for opdeling i ejerlejligheder, og vi er også indforstået med, at den, der udnytter en andens boligsituation, skal straffes som foreslået.

Da der vil kunne påbegyndes gårdrydninger fra det offentlige side i noget videre omfang end nu, bestemmes det, at udlejerne kan kræve 10 pct. af de godkendte udgifter

dækket gennem lejeforhøjelse. Det begrundes med, at disse ejendomme i mange tilfælde vil have begrænset levetid, således at lejeforhøjelser på 10 pct. af udgifterne vil være nødvendige for at få forrentet og afskrevet udgiften, inden bygningen er udtjent. Jeg vil gerne spørge, hvad der sker, når udgiften er afskrevet og forrentet og bygningen fortsat eksisterer. Vil ejeren så være pligtig at nedsætte lejen med 10 pct.? Kan der ikke tænkes tilfælde, hvor det offentlige betragter gårdrydning som en social foranstaltning og selv betaler de dermed forbundne udgifter, f. eks. hvis der er særlig mange børn i de omkringliggende ejendomme, som både legemligt og sjæleligt har behov for et beskyttet legested?

Der er mange enkeltheder i disse lovforslag, som jeg håber vi vil kunne behandle i boligudvalget. Jeg håber også, at vi i boligudvalget vil kunne nå frem til enighed om lovforslagene, og at de må bidrage til at fremme både saneringen og den almindelige forbedring af boligforholdene.

Arne Larsen: Alle de tre lovforslag, som vi her har til behandling, har en nøje sammenhæng med forslaget til lov om sanering, som for tiden er til behandling her i folketinget.

Som boligministeren understreger i sin fremsættelse, er de tre love, der her foreslås ændret, led i boligforliget, og hvis der skal ske ændringer her, siger boligministeren, skal de fire forligspartier, socialdemokratiet, de konservative, venstre og de radikale, altså være enige om disse ændringer.

Nu har jeg forstået på den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Andresen, at han har væsentlige indvendinger at gøre mod en række af de foreslåede ændringer, og spørgsmålet er så: når vi overhovedet at få nogen ændringer, hvis de fire gamle forligspartier altså ikke kan blive enig om disse ændringer? Det bliver meget spændende at erfare, hvordan dette vil gå. Heldigvis har socialistisk folkeparti hverken lod eller del i boligforliget, og jeg tror også, det havde været klogest for socialdemokratiet, om det i alle tilfælde på ét område, nemlig ejerlejlighedsloven, havde holdt fast ved det oprindelig af den daværende boligminister hr. Kaj Andresen fremsatte forslag. Hvis man havde sat de tre øvrige partier stolen